

מאלף חיות

סיפר א. ברקוב
צייר א. בריי

כשהייתי קטן רציתי להיות מאלף חיות
בקרקס. רציתי לאלף נמרים, אריות,
פילים. אך בינתיים התחלתי רק ללמד
את פיראט, גור כלבים קצוץ האוזניים

"לא" אמר אבא
"עכשיו הציפורים
התרגלו אליך.
אתה החבר
שלהם. שים
קצת גרעינים על
הכפפה שלך. הן
תבואנה בעצמן."
למחרת שפכתי
גרעינים על
כפפה שלי
ועמדתי בשקט.
גם הציפורים
נהיו שקטות,
כאילו בצפייה.
ופתאום אחת,
כזו בעלת חזה

ואת טרזן, החתול הג'ינג'י. ואיך
אילפתי אותם! זיעה נטפה ממני והם
לא הקשיבו לי בכלל. פיראט לא רצה
לקפוץ דרך הטבעת וטרזן לא הושיט
כף.
הילדים צחקו ממני "הנה פטיה, איש
הקרקס!"
נעלבתי ורק הנפתי את ידי.
ואז אבא שלי אמר פעם "אתה, פטיה,
תנסה לאלף ציפורים"
"ציפורים?" השתוממתי "הרי אליהן לא
ניתן להתקרב."
ואבא אמר "שפוך קצת גרעינים לפני
השובך ועמוד בצד. בעלי נוצות יתחילו
להתרגל אליך."
כך גם עשיתי. ואחר כך, אחרי כשבוע
שאלתי "ולעמוד כך הרבה זמן?"

צהוב וכובע שחור בראש, קפיץ-קפוץ
חטפה גרעין ועפה. ואחריה שתי
ציפורים קטנות התיישבו על הכפפה.
מאותו היום הציפורים קיבלו אותי
ולקחו אוכל מידי.
ואני שמחתי מאוד, כי בסוף נעשיתי
מאלף של ממש. ולא סתם, אלא מאלף
ציפורים!